

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Mariola Borowiecka

Protokolant: Anna Żurek

w obecności Prokuratora Eweliny Rusak – Bugajskiej

po rozpoznaniu na rozprawie dnia 4 grudnia 2017r.

sprawy M. B. (B.)

syna A. i A. z d. G.

urodzonego (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w dniu 6 czerwca 2017r w B. woj. (...) w ruchu lądowym prowadził pojazd mechaniczny – samochód osobowy m-ki V. (...) o nr rej (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości - 1,60 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu oraz nie zatrzymał kierowanego pojazdu niezwłocznie pomimo wydania przez osobę uprawnioną do kontroli ruchu drogowego, poruszając się pojazdem przy użyciu sygnałów świetlnych i dźwiękowych, polecenia zatrzymania pojazdu mechanicznego

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk i art. 178b kk w zw z art. 11 § 2 kk

orzeka, co następuje

- 1) uznaje oskarżonego M. B. za winnego popełnienia zarzucanego mu przestępstwa z art. 178a § 1 kk i art. 178b kk w zw z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 178b kk w zw z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę jednego roku pozbawienia wolności,
- 2) na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata,
- 3) na podstawie art. 71 § 1 kk w zw z art. 33 § 1 i 3 kk wymierza oskarżonemu grzywnę w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 10 (dziesięć) złotych,
- 4) na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 zobowiązuje oskarżonego w okresie próby do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu,
- 5) na podstawie art. 42 § 2 kk w zw z art. 43 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 (czterech) lat,
- 6) na podstawie art. 63 § 4 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od dnia 6 czerwca 2017r,

7) na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz (...) świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięciu tysięcy) złotych,

8) na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego w całości z obowiązku ponoszenia kosztów postępowania, którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 397/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 4 grudnia 2017 roku

Aktem oskarżenia z dnia 22 sierpnia 2017r, zmodyfikowanym następnie na rozprawie w dniu 4 grudnia 2017r Prokuratura Rejonowa w J. oskarżyła M. B. o to, że w dniu 6 czerwca 2017r w B. woj. (...) w ruchu lądowym prowadził pojazd mechaniczny - samochód osobowy m-ki V. (...) o nr rej (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości - 1,60 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu oraz nie zatrzymał kierowanego pojazdu niezwłocznie pomimo wydania przez osobę uprawnioną do kontroli ruchu drogowego, poruszając się pojazdem przy użyciu sygnałów świetlnych i dźwiękowych, polecenia zatrzymania pojazdu mechanicznego tj. o czyn z art. 178a § 1 kk i art. 178b kk w zw z art. 11 § 2 kk (k.71,81).

Po złożeniu wyjaśnień przed sądem oskarżony złożył wniosek o wydanie wobec niego wyroku skazującego bez przeprowadzania postępowania dowodowego i wymierzenie mu za zarzucany czyn kary jednego roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata, grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 20 zł, orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 lat, orzeczenie świadczenia pieniężnego na rzecz (...) świadczenie pieniężne w kwocie 7 000 złotych oraz zwolnienie z obowiązku ponoszenia kosztów postępowania (k.81v).

Prokurator nie sprzeciwił się wnioskowi oskarżonego pod warunkiem wymierzenia grzywny, ale w wymiarze 200 stawek dziennych po 100 zł oraz orzeczenia wobec oskarżonego obowiązku powstrzymywania się w okresie próby od nadużywania alkoholu (k.81v).

Oskarżony przystał na zmiany we wniosku zaproponowane przez Prokuratora (k.81v)

Wobec zgodnego stanowiska stron oraz faktu, że okoliczności popełnienia przestępstwa nie budziły wątpliwości, sąd -w trybie art. 387 § 2 kpk – uwzględnił wniosek oskarżonego i wydał wyrok, w którym uznał M. B. za winnego popełnienia zarzucanego mu przestępstwa z art. 178a § 1 kk i art. 178b kk w zw z art. 11 § 2 kk i za ten czyn:

- na podstawie art. 178b kk w zw z art. 11 § 3 kk wymierzył mu karę jednego roku pozbawienia wolności,
- na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata
- na podstawie art. w zw z art. 71 § 1 kk w zw z art. 33 § 1 i 3 kk wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważna kwocie 10 złotych,
- na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 zobowiązał oskarżonego w okresie próby do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu,
- na podstawie art. 42 § 2 kk w zw z art. 43 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 lat,
- na podstawie art. 63 § 4 kk zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od dnia 6 czerwca 2017r,

- na podstawie art. 43a § 2 kk orzekł od oskarżonego na rzecz(...)świadczenie pieniężne w kwocie 5000 złotych,

- na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego w całości z obowiązku ponoszenia kosztów postępowania, którymi obciąża Skarb Państwa (k.83).

W dniu 11 grudnia 2017r Prokurator złożył wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku, precyzując iż wniosek ten dotyczy wyłącznie rozstrzygnięcia o karze, środkach karnych i innych skutkach skazania.

W tej sytuacji **Sąd –stosownie do treści art. 423 § 1a kpk- ograniczył zakres uzasadnienia do kwestii wskazanych przez oskarżyciela publicznego.**

Sąd zważył co następuje:

Podsumowując zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy i poczynione na jego podstawie ustalenia faktyczne Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżony M. B. wyczerpał swoim zachowaniem ustawowe znamiona występku z art. 178a § 1 kk i art. 178b kk w zw z art. 11 § 2 kk.

W dniu 6 czerwca 2017r w B. woj. (...) oskarżony prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny – samochód osobowy m-ki V (...) o nr rej (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości - 1,60 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu oraz nie zatrzymał kierowanego pojazdu niezwłocznie pomimo wydania przez osobę uprawnioną do kontroli ruchu drogowego, poruszając się pojazdem przy użyciu sygnałów świetlnych i dźwiękowych, polecenia zatrzymania pojazdu mechanicznego

Ustalając w przedmiotowej sprawie stopień społecznej szkodliwości czynu Sąd przyjął, że jest on znaczny. Czyn oskarżonego godził w bezpieczeństwo innych uczestników ruchu, zagrażając najważniejszych dobrom takim jest zdrowie i życie człowieka. Niewątpliwie na niekorzyść oskarżonego należy poczytać to, że pomimo pościgu policyjnego przejechał spory odcinek drogi (kilka kilometrów), a w trakcie ucieczki dodatkowo spowodował kolizję z innym pojazdem.

Wina umyślna oskarżonego nie budzi wątpliwości. Oskarżony miał świadomość bezprawności swojego zachowania i mógł zachować się w sposób zgodny z prawem. Powszechnie wiadomym jest, że kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości jest zabronione, jak również, że należy zatrzymać się na polecenie osoby uprawnionej do kontroli ruchu drogowego. M. B. mógł zachować się w sposób zgodny z prawem, a jednak zdecydował się podjąć działanie penalizowane przez normę prawa karnego. W sprawie nie zachodzą żadne ustawowe ani pozaustawowe okoliczności wyłączające lub ograniczające winę.

Za przypisane oskarżonemu przestępstwo Sąd na mocy art. 178b kk w zw z art. 11 § 3 kk wymierzył karę jednego roku pozbawienia wolności, uznając iż tak określona kara odpowiada stopniowi społecznej szkodliwości popełnionego przez niego przestępstwa i nie przekracza stopnia zawinienia. Działaniem swoim oskarżony godził bowiem w jedno z podstawowych dóbr chronionych prawem, a mianowicie bezpieczeństwo w komunikacji. Niebagatelne znaczenie przy określeniu wymiaru kary miał wysoki stopień stężenia alkoholu 1,60 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Sąd wziął również pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara ma osiągnąć w stosunku do niego. Uwzględniony został dotychczasowy sposób życia oskarżonego, jego osobowość, a także rola kary w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa i zadośćuczynieniu społecznemu poczuciu sprawiedliwości. Na korzyść oskarżonego uwzględniono jego dotychczasową niekaralność (karta karna – k.18).

Jednocześnie sąd na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 3 lata. W niniejszej sprawie zachodziły podstawy do warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec oskarżonego M. B. kary pozbawienia wolności. Podstawowym warunkiem stosowania tej instytucji prawa karnego jest przekonanie Sądu, że takie orzeczenie kary jest wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Przekonanie takie

ma być oparte przede wszystkim na postawie sprawcy, jego właściwościach i warunkach osobistych, dotychczasowym sposobie życia oraz zachowaniu się po popełnieniu przestępstwa. Podkreślenia wymaga fakt, iż w sprawie zachodzą przesłanki uzasadniające dodatnią prognozę kryminologiczną wobec oskarżonego. M. B. prowadzi ustabilizowany tryb życia. Nie był uprzednio karany, co pozwala przypuszczać, że czyn którego dotyczył niniejszy proces miał charakter incydentalny. Wyznaczony zaś przez Sąd 3-letni okres próby skutecznie pozwoli zweryfikować prognozę kryminologiczną względem oskarżonego.

Biorąc pod uwagę wychowawczą funkcję kary, Sąd stosując warunkowe zawieszenie kary pozbawienia wolności sąd na podstawie art. 71 §1 kk wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 100 zł. Wymierzona przez Sąd kara grzywny nie może być uznana za nadmierną uciążliwość dla oskarżonego. Ustalona wysokość jednej stawki dziennej jest najniższą z możliwych, a zarazem uwzględnia sytuację finansową i rodzinną oskarżonego, który zarabia „najniższą krajową” i nie ma nikogo na utrzymaniu.

Za korzystne dla oskarżonego Sąd uznał nałożenie na niego na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. obowiązku powstrzymywania się od nadużywania alkoholu. Z analizy zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika bowiem, że M. B. miał problem z alkoholem i nawet rozważał podjęcie leczenia odwykowego.

Na mocy art. 42 § 2 kk w zw z art. 43 § 1 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 lat. Stosowanie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych jest obligatoryjne zarówno w przypadku skazania za czyn z art. 178b, jak i za czyn z art. 178a § 1 kk, przy czym w przypadku skazania za przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, jeżeli sprawca w czasie jego popełnienia znajdował się w stanie nietrzeźwości sąd orzeka taki zakaz na okres nie krótszy niż 3 lata.

R. legis art. 42 § 2 kk polega na eliminowaniu z ruchu tych osób, które prowadząc określone pojazdy mogą stwarzać zagrożenie dla bezpieczeństwa tego ruchu. Stan nietrzeźwości powoduje, że uczestniczenie w ruchu ulicznym rodzi wysoki stopień zagrożenia dla bezpieczeństwa innych uczestników ruchu drogowego. Skazując oskarżonego za przestępstwo z art. 178 a § 1 kk, Sąd był zobowiązany do orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych i mógł orzec zakaz w rozmiarze od 3 lat do 10 lat.

Okoliczności zdarzenia z udziałem oskarżonego wskazują na to, że prowadzenie przez niego pojazdów stwarza istotne zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu. Oskarżony niedostatecznie pojmuje obowiązki ciążące na prowadzącym pojazd gdyż naruszył elementarne zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym; oskarżony naruszył również wymogi ogólnej przezorności i zdrowego rozsądku. Takim zachowaniem oskarżony wykazał, że nie zasługuje na zaufanie jakim obdarza się każdego posiadającego prawo prowadzenia pojazdów. Nadto, orzeczony zakaz ma istotne znaczenia w wymiarze ogólnospołecznym, by przekonać wszystkich uczestników ruchu o tym, iż każdy przypadek prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości spotyka odpowiednio surowa represja.

Na podstawie art. 63 § 4 kk Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od dnia 6 czerwca 2017r.

Zgodnie z treścią art. 43a § 2 kk sąd orzekł również od oskarżonego na rzecz (...) świadczenie pieniężne. W tym miejscu zauważyć należy, że uwzględniając wniosek z art. 387 kpk sąd powinien był orzec przedmiotowe świadczenie w kwocie 7 000 zł – tak jak to ustaliły strony. Tymczasem w treści wyroku –na skutek oczywistego przeoczenia- znalazł się zapis o wymierzeniu świadczenia w kwocie 5 000 zł. Świadczenie z art. 43a § 2 kk jest obligatoryjne i z jednej strony ma stanowić dodatkową dolegliwość dla oskarżonego, z drugiej zaś zadośćuczynić społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

Sąd przychylił się także do wniosku oskarżonego o zwolnienie go z obowiązku ponoszenia kosztów postępowania. Oskarżony dopiero od niedawna rozpoczął pracę (staż), otrzymywane wynagrodzenie nie jest wysokie. Zdaniem sądu

wystarczającą dla niego dolegliwością finansową jest zasądzona grzywna oraz świadczenie pieniężne, zwłaszcza że musi ponieść także finansowe konsekwencje spowodowania kolizji drogowej.